

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Na deze begroeting volgt de wekelijkse raadgeving van de intelligentie aan ons om zelf na te denken en bij twijfel zulks kenbaar te maken, omreden ook de intelligenties nog niet zover zijn dat zij alwetend zijn. Tevens wordt door de intelligentie in uitzicht gesteld dat binnenkort met een nieuwe cyclus zal worden begonnen en vervolgt verder woordelijk: .. en ik ga U nu voorbereiden op onze komende cyclus waarin wij zullen trachten HET VERBAND TUSSEN GEESTELIJKE ONTWIKKELING EN MILIEU AAN TE TONEN, VOORAL OOK BIJ DE MODERNE MENS. Nu is een moderne mens, volgens de uitspraken van de mensen zelf, een zeer eigenaardig wezen. Ik kan dat onmiddellijk aantonen door U verschillende uitspraken te citeren: Een modern mens is een mens die z'n geheugen in z'n zakboekje draagt en z'n hersens verpand heeft aan radio of televisie. Amerikaanse uitspraak der laatste dagen. Een stadsmens is een holbewoner die zichzelf modern vindt. De mens is langzaam maar zeker in verschillende soorten ontwikkeld waaronder we o.a. de nachtdieren kennen. Uitspraak van een Fransman. Een Duitse uitspraak doet ons iets anders aan. Het is eigenaardig dat de nationaliteiten, dus ook het milieu, zelfs op deze uitspraken schijnbaar een stempel moet drukken, dat is n.l. dit: der Mensch ist ein Streber der immer strebt und niemals weisz warum. Een mens streeft altijd, maar hij weet nooit waarom hij streeft. Ik geloof dat ook dat wel juist is, vooral in deze dagen waarin U ook zelve leeft. U staat hier met Uw problemen van meer menselijke aard in een wereld die technisch buitengewoon geperfectioneerd is, die een razende vooruitgang kent en die een tempo heeft bereikt waar Uw voorouders ongetwijfeld niet alleen van zouden rillen, maar althans de dames met een beschaafd gillette van flauw zouden vallen, want er is een tijd geweest dat ook dat mode was en dat een emotioneel leven dat juist z'n uitvlucht zocht in flauwtjes, behoorde bij de tijd en omgeving en daar volledig in paste. Een meisje van vandaag aan de dag dat aan sport doet, zou een 50tal jaren geleden nog shocking geweest zijn en een 100tal jaren geleden onmogelijk. Daarentegen in de tijd van de Oude Grieken was het weer zeer normaal. We zien dus, er schijnt een zekere regelmaat in de verschijnselen te zitten, en deze verschijnselen hangen ook wel degelijk samen met de innerlijke toestand, met de wijze waarop de mens het leven tegemoet treedt. Laten we beginnen met niet al te gewichtig te doen; we gaan gewoon eens kijken hoe het komt dat de mens op het ogenblik b.v. zo vaak strijd heeft met z'n godsdienst en z'n levensopvatting, iets wat voor het geestelijk leven van groot belang is en op het ogenblik als een soort ziekte zelfs over de wereld gaat. Aan alle kanten hetzelfde, verweer tegen het oude, een poging om een nieuwe vorm te vinden. Wel, God schiep hemel en aarde in 6 dagen en de 7e dag rustte Hij. Dat is een waarheid geweest die bijna 1800 jaren onaangetaast bleef binnen het christendom, en vóór die tijd door het Jodendom een paar duizende jaren haast geloofd werd. De geleerde zoekt, zoekt en zoekt en zegt: "dat kan niet, een schepping in zoveel dagen is niet mogelijk, dat moeten tijdperken zijn". Maar ja, als er tijdperken zijn dan kunnen we ze aflezen in de aardlagen, en ze beginnen U te vertellen over de Jura, over tertiair tijdperk enz., over de verschillende ijstijden, de dieren die er hebben bestaan, en voor we het weten is Adam in het Paradijs veranderd in een Darwinistische aap die door de bomen slingert. Er zit natuurlijk een zekere redelijkheid in, die argumenten zijn niet zo dwaas als ze lijken, maar juist omdat ze redelijk en logisch zijn, brengen ze een denkend mens in conflict met een dogmatische stelling waarin het woord Gods waar is en de wetenschap verworpen moet worden. Die mens die gebruik maakt van al hetgeen diezelfde wetenschap produceert, wordt steeds weer geconfronteerd met het feit: ja, maar dat kan eigenlijk zo niet zijn. Vroeger lag de hel onder de aarde, en daarboven, verscholen achter de wolken, 's avonds misschien zichtbaar door wat sterren, was ergens het hemelrijk met een grote troonzaal en een kristallen stad, en men geloofde daarin. Maar sedertdien heeft de hemel achter de sterren plaats gemaakt voor een wereld vol van oneindige leegte, waarin duistere wolken van haast ongevormde

atomen drijven en sterren voortdurend straling uitbraken in, met weet niet wat. Beperkte oneindigheid van het Al, vol van sterren en sterrennevels. De aarde het enige bewoonde planeetje. De twijfels worden groot, de geleerden hebben het uitgerekend: zoveel planeten moeten er wel zijn in het Al, een onnoembaar groot getal, de sterren lopen in trillioenen, en daarvan zullen er heus wel verschillende bewoond zijn. Niet meer één bevoorrechte planeet met een leven, maar een cosmos die, wie weet welke ongekende geheimen in zich bergt. Vroeger "Gods wil", Gods wil die onomstotelijk zwaar op je drukkend, je tot onderwerping dwong en die je te accepteren hadt, tegenwoordig natuurwetten die steeds meer bewijzen dat wat toeval, of goddelijk ingrijpen schijnt, uiteindelijk een werken van natuurkrachten is, wetmatig te verklaren en volledig en logisch voor U neer te leggen in een schema of een blauwdruk. Vroeger vlogen alleen de Engelen en misschien in een droom een Icarus; tegenwoordig vliegen de mensen. Vroeger reed de zon langs de hemel, tegenwoordig weet men dat de aarde draait, kleine bol die voorgeschreven banen danst om een laaiende hel van ontbrande atoom-energie, een zon. Een mens die daar bij stil gaat staan, die zegt: "ik kan dat Christendom niet meer accepteren", maar die staat evenzeer tegenover de verschillende apodictische stellingen van andere godsdiensten. Er is maar weinig wat overblijft. Zelfs de gezapige rust, de zelfbeslotenheid van het Boeddhisme wordt aangetast, want zo zegt men: een volk is een "Gestaltfigur", het is een figuur die gedreven wordt door een gemeenschappelijk bewustzijn. Er zijn a.h.w. volksgeesten die elk individu bepalen. Je kunt niet vrij zijn, je blijft gebonden aan een volk, je blijft gebonden aan een bepaalde geboorte, een bepaalde opvatting en omgeving, en dat bepaalt de wijze waarop je tegenover de wereld staat. Wat moet je dan beginnen? Arme kleine mens die daar staat voor een ontluisterde leer, ontluisterd omdat hij haar niet begrijpen kan, want de grote wetten der natuur zijn voor die mens nog weggefallen, die zijn nog niet herboren en hervonden, die zijn nog niet opgestaan uit hun oude verleden waarin ze eens begraven werden. Die wetten leven wel, maar de mens kent ze niet en daarom lijkt de wereld een wereld van verwarring. En zo gaat die mens geestelijk streven. Maar z'n streven wordt ook bepaald door een maatschappij waarin hij zich bevindt, want streven op geestelijk gebied is goed, maar je moet stoffelijk bestaan, je moet leven, je moet leven in een wereld die steeds meer produceert, steeds meer begeerlijke elementen voor je plaatst en zegt: dat heb je ook nodig. Heeft U al een ijskast, heeft U al een auto? Koop een bromfiets, de snelste, de nieuwste, de veiligste; het strijkijzer voor de huisvrouw, ons linnengoed, spoel het op en leg het in de kast; dat is weer droog en schoon, enz. Koken, groente? Hoe ziet groente er ook weer uit? O ja, die groeit in blikjes, hè? U lacht erom, vrienden, maar is het, ondaaks de kleine persiflage die ik er dan misschien inleg, niet de werkelijkheid? Je moet het allemaal toch hebben, je hebt het toch nodig? En waarom zou je uren gaan lopen? Je gaat toch met de trein? En als de trein er te lang over doet, moet je een vliegtuig nemen; dat kost geld. De maatschappij vraagt van je dat je verdient, de maatschappij verlangt zoveel van je. Ze verlangt van je dat je je gedraagt op een bepaalde manier; je kunt je zo maar niet afzonderen, dan ben je niet sociaal, dan voldoe je niet aan je plichten tegenover de gemeenschap. Zou je misschien met de tegenstellingen tussen het geloof dat je nog ingeprent is en de wetenschappelijke wijsheden van de laatste tijd klaarkomen? De maatschappij geeft je geen rust daarvoor, ze maakt je integendeel onrustig, want voortdurend is er een leegte in je, geestelijke leegte vreet. Je zegt nog wel te geloven, maar je kunt het eigenlijk niet meer; je zegt op God te vertrouwen en in werkelijkheid vertrouwt je zelfs jezelf niet meer. Hol en leeg, zoiets als een rups waarop een sluipwesp z'n eitjes heeft gelegd, een lege huls, schijnbaar nog volledig, maar ontdaan van alle leven en alle levende materie. Zo gaan de mensen door de wereld heen. Dat zijn problemen die de moderne maatschappij de mensheid voorzet. Het maskertje van vroeger dat eigenlijk nieteens zo belangrijk was wanneer er achter maar een echte mens was, is geworden tot de hoofdzaak. En het streven om dat masker te handhaven is de juiste vorm; om die schijngestalte die je jezelf geschapen hebt, niet ten gronde te laten gaan, belet je maar al te vaak om geestelijk te streven, en dan moet er iets breken of bersten; dan moet de mens iets anders zoeken, dan komen er vreemde en wilde ideologieën. Sociaal, natuurlijk, gericht op de verbetering van de stoffelijke mensheid, de edele verdeling op juiste wijze van alle goederen der aarde, op het bevestigen van het grote ras op aarde enz., of misschien zelfs het bevestigen van de weldoende staat als wereldmacht. Denk niet dat die verschijnselen zo maar bijkomstig zijn, ze staan in direct verband met het leven dat de mensen leiden. En juist die ideologieën die brengen zoveel teleurstelling met zich mee, ze brengen een ondergang doordat de ideologie faalt om haar beloften te volbrengen, of aan de andere kant, doordat anderen sterker zijn en ze vernietigen voor ze geheel beproefd is. Zo gaat het altijd. En dan sta je als een modern mens in die wereld en dan zoek je naar houvast: je wordt spiritist, je wordt rozenkruiser, je doet aan occulte wetenschappen, je

snuffelt in de magie en ondertussen probeer je dan om in ieder geval iets te vinden wat inhoud aan je leven geeft. En toch kun je dat alleen vinden wanneer je leert om een deel van jezelf, van je geestelijk bewustzijn primair te stellen en al het stoffelijke en het hele maskertje daar achter te laten liggen, te zeggen: beter dat ik geestelijk vrede in mijzelf draag, dan dat ik eigenlijk zo'n perfecte dame of zo'n reuze kerel ben. Begrijpt U? Dat is het begin. Ik krijg al direct bijval uit de zaal, dat is een bewijs dat ik het goed gezegd heb. Ik vind het erg prettig, maar we zijn uiteindelijk nog steeds met een inleiding bezig, want er zijn honderd en één oorzaken. Er is een zo voortdurend wisselend spel van invloeden, dat we onszelf eerst duidelijk moeten maken waarom deze vlucht, deze vlucht voor de werkelijkheid, die op het ogenblik het kenteken is van de gehele mensheid. Het antwoord ligt er direct achter: omdat die mensheid in zichzelf geen vrede meer vinden kan. Die mensheid laat zich doodslaan door de televisie, laat zich in allerhand dromen verrukken, lui gelegen in een bioscoopstoel; die mensheid luistert alleen nog naar een melodietje dat je mee kunt zingen, omdat ze geen zin heeft te luisteren naar een ethische gedachte, verwerkt in tonen. Als het maar gaat over "moon" en "love" en "June", of over liefde en de oude Westertoren, dan is het goed. Denk niet dat dat een kwestie is van wansmaak, denk toch vooral niet dat dat, nu ja, maar een tijdsverschijnsel is. Het is een uiting van innerlijke toestanden in de mens. Tot zelfs dat wat U koopt en dat wat U niet koopt, is een uiting van iets wat in U leeft. En zo is er een voortdurende wisselwerking tussen de economie, tussen de vorm der gemeenschap en Uw innerlijk en geestelijk bestaan. Ik geloof dat U deze vaststellingen alle wilt onderschrijven. En dan hebben we vandaar een punt om in de komende weken een idee op te gaan bouwen, een schema op te gaan bouwen van wat er werkelijk gebeurt en wat de mogelijke ontwikkelingen zijn. Ik kan echter de verleiding niet weerstaan om ook nu reeds te wijzen op het verdergaan dier ontwikkeling. Er zijn maar twee mogelijkheden: ofwel de mensheid breekt weer vrij - zoals ze dat al vaak heeft gedaan - uit haar verstoffelijkte en materialistische omgeving, gooit de vormenwereld eenvoudig naast zich neer en gaat opnieuw trachten te leven en te bewijzen dat ze mens is en niet slechts het appendix van een reeks reglementen plus een serie ondernemingen. Wanneer dat gebeurt, dan moeten er noodzakelijkerwijze hieruit veel veranderingen geboren worden, veranderingen die niet zozeer de uiterlijke vorm betreffen als wel de innerlijke toestand, de innerlijke toestand ook van de sociale verhoudingen, ook van het economisch bestel. En als dat niet gebeurt, dan gaat de mensheid verder op de vlucht, dan wordt het een wereld waarin de mens verdoving zoekt, een verdoving die hij krijgt in alle vormen, misschien in vrees en duisternis, of in een overvloedige weelde die alles toelaat behalve denken. En toch is het juist de gedachte die de mens tot mens maakt, die het stoffelijk voertuig maakt tot het perfecte middel om de geest te verheffen boven de onmiddellijke binding aan de stof. Ik geloof niet dat de mensheid zal blijven vluchten voor zichzelf, het zal blijven zuchten: "O, ik zou willen" inplaats van te zeggen: ik wil. De wereld is vol van wensen die allemaal worden uitgedrukt in de zin van: het zou zo mooi zijn als er vrede was; wij willen wel vrede. O, we zouden er alles voor over hebben, wij willen zekerheid en wij hebben er alles voor over, wij willen".... ja, de leuzen zijn er genoeg. En de daad? Och, die daad blijft enkelen voorbehouden, die dan de slappe massa met zich mee voeren, vaak naar een omgeving waarin die massa helemaal niet past. Neen, dat kan niet langer voortbestaan, vrienden, er moet een verandering komen, en we zien dat de mensen geestelijk en stoffelijk een vrijheid gaan zoeken die er een lange tijd niet is geweest. De oude verschijnselen van sociale economie, van onderlinge politieke structuur en verhoudingen - ofschoon ik mij daar verder van zal onthouden te bespreken - langzaam maar zeker teveel zijn geworden, die worden gebroken, het gaat veranderen, het kan niet meer zo. Het is buigen of bersten geworden. En dat brengt voor de mensen zeer veel leed met zich mee en zeer veel teleurstellingen. Wanneer je altijd in een groot huis hebt gewoond, mooi gemeubileerd, met je radio, je televisie, je wasmachine en je bordenspoeler, ach, dan wordt het lastig als je weer in een hutje op de hei moet gaan wonen. Wanneer je elke dag zoveel hebt kunnen eten als je wilde, dan wordt het bitter wanneer je het met een minimum moet stellen, iets waarvan je nog net in leven kunt blijven maar meer ook niet. Wanneer je je spraak- en reukzenuw altijd weer geprikkeld hebt met het fijnste van het fijnste, dan zal het grove U vaak een teleurstelling zijn. Maar alles is beter, alles, dan de geestelijke dood van het mensdom. En de mensen voelen dat, daarom zit U hier; U weet het misschien niet, maar U zit hier omdat U ontevreden bent met het leven, omdat U een richting zoekt en een houvast, omdat Uw leven leeg is en U een volheid zoekt, een volheid die wij U trachten te geven, trachten, maar gijzelf zijt het die Uw eigen leven toch weer moet vullen; dat kunnen wij niet doen. En zo zijn er duizenden andere richtingen; ongetelde groepen werken over de gehele wereld heen, priesters verkondigen een nieuw soort Christendom, dominees maken zich uit de strenge gebondenheid vrij

en worden vrijzinnig, vijanden van eens reiken elkaar thans de hand. Want wie zou ooit gedacht hebben dat in het bolwerk van hervormd Christendom dat Nederland eens was, moskeeën en kathedralen naast elkaar zouden staan? En toch is het zo. Er zijn vele dingen die de mensen scheiden, maar die zijn hoofdzakelijk stoffelijk, dat zijn hoofdzakelijk de frasen en de formules. Daarachter ligt de mogelijkheid tot eenwording, eenwording geestelijk, economisch en sociaal. Wanneer men de offers durft brengen voor een dergelijke vrede, dan zal men ze krijgen. En zal een wereld zover komen, ach, dan wandelt de nieuwe Adam in een Paradijs en spreekt met God. Want, mijne vrienden, moge het zo zijn dat de omgeving de mens maakt zo lang hij de slaaf daarvan is, zodra de mens meester wordt over zichzelf, past hij het milieu aan zijn wezen aan en is hij meester over zijn omgeving. En wanneer het goede in de mens, dat er ook thans in leeft, eens tot uiting kan komen, zal deze aarde onder de ongetelde velen, de schoonste planeet kunnen zijn. Dit is uiteindelijk maar een hele kleine, bescheiden inleiding, eerder een verklaring omtrent - als ik het zo mag noemen - de politiek die er achter zit, de gedachte die er op de achtergrond schuilt. En dat terwijl wij juist de politiek willen vermijden, want er zijn dingen die veel meer waard zijn dan alle politiek samen, één daarvan is: eerlijk zijn tegenover jezelf, rechtvaardig tegenover je naaste en de wereld liefhebben. En dat is iets wat zelfs in het huidig milieu bereikbaar wordt en wat ik hoop, in samenwerking met verschillende anderen, op volgende avonden voor U toe te mogen lichten. Voor vanavond, vrienden, laat ik het erbij, en ik dank U wel voor het aandachtig gehoor dat U mij heeft willen schenken, hopende dat we gezamenlijk nog een heel eind verder zullen kunnen komen op deze weg en dat Uw gehoor van vandaag een aanleiding moge zijn voor Uw daden en ook Uw geestelijke vrede en geluk in de toekomst. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in het Gebouw "KEN U ZELVEN", de Ruijterstraat 41, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk vrienden en kennissen voorzover zij althans serieus van ons werk willen kennisnemen.

Goeden avond vrienden,

Zo, de inleiding voor de inleiding, gevolgd door een inleiding op een komend onderwerp is voorbij. Hier leen ik natuurlijk vrijelijk uit het grote repertoire van speelse woorden van een kleine vriend van me (Henri) die gezegd heeft weliswaar niet als spreker zelve veel terug te komen op de openbare avonden, maar toch steeds ter beschikking te staan om de slagvaardigheid zo hij het noemt, van de sprekers te vergroten. En waar ik zo'n slagvaardige hulp aan mijn zijde heb, zal het ongetwijfeld makkelijk en licht vallen om het onderwerp dat U naar voren wenst te brengen als onderwerp van Uw keus, ook verder te behandelen.

- x Er is onlangs gesproken door abbé Pierre over het feit dat er 1½ miljard mensen op deze aarde zijn die honger lijden. Zoudt U ons daarover iets willen zeggen en kunt U ons zeggen welke invloed dit in verschillende oorden heeft op het geestelijk leven van deze mensen?
- Och, het is betrekkelijk makkelijk om te omschrijven welke invloed honger heeft op de mens. Een hongerig mens, die door z'n honger beheerst wordt, is geen mens meer, en een mens die de honger beheerst en daardoor z'n lichaam, is ook geen mens meer. De eerste wordt een dier, de tweede een engel. En U zult wel begrijpen dat, als we gaan spreken over de honger op deze wereld, het nodig is om daar ook verschillende oorzaken bij aan te halen. Dan zou ik allereerst willen spreken over de gebieden waar de grootste honger wordt geleden n.l. China en bepaalde delen van Indië, het vroegere Indië, tegenwoordig gedeeld in idem zoveel staten. Waar de cultuur, dus de landbouw, nog is gebleven bij het voorwereldlijke vaak, waar de moderne techniek en het begrip voor moderne techniek niet zijn doorgedrongen, terwijl aan de andere kant de bevolking steeds weer groeide, is er een betrekkelijk moeilijke balans ontstaan, een zeer wankel evenwicht tussen het voedsel dat geproduceerd wordt en het voedsel dat nodig is om al die mensen in leven te houden. Nu zien we echter toestanden komen waarbij de honger aanmerkelijk kan worden vergroot, voor bepaalde groepen. Stellen wij in de eerste plaats b.v. China. Het China van heden dat probeert om de arbeiders vooral te winnen, en zoals U weet leeft de arbeider in de steden. Wie is degeen die daarvoor de rekening moet betalen? De boer, de middenstander, en ja, de hogere standen daar zullen we niet over spreken, die zijn of allang partijgenoot of, zoals dat populair heet kasje-zes. Dus we hebben hier op het ogenblik te maken met een evenwicht dat opzichzelve reeds wankel was gedurende zeer lange tijd; dat door één seizoen van droogte honderdduizenden mensen alle levensmogelijkheden zou kunnen ontnemen. U heeft misschien wel eens gehoord over de graseters en de aarde-eters, de mensen die in grote trekken, hele volkeren eigenlijk, honderdduizenden soms, wegtrokken uit een verdoemde streek waarin alle gewas door de zon was verschroeid en verbrand, waar eigenlijk geen voedsel meer

te vinden was, die de grond hunner vadersen waar ze zo sterk aan hingen, de gemeenschap der dorpen die in haar familie-hiërchie zo sterk bindend is, b.v. in China, eenvoudig verlaten moesten, die als arme bedelaars inplaats van als rijke boeren leefden ergens in het verre Zuiden, om dan later weer terug te gaan. Een land waarin een overstroming van een grote rivier b.v. van de Hoangho honderdduizenden van hun land verjaagden, maar gelijktijdig in 10-20tal steden het voedsel schaars maakten, tot er geen boon meer te krijgen was en brood en graan en rijst alleen maar een zoete droom waren, dat het meest walgelijke afval tot voedsel werd en verkocht werd. Zo was het reeds lang voordat er sprake was van een Chinese Sowjet. En dat volk dat wordt nu op het ogenblik nog sterker aan banden gelegd, want wie er ook hongert, de arbeider waarop de staat is gebouwd moet gevoed worden en goed gevoed. Het leger dat gebonden is met sterke banden, kan men veel ontnemen maar niet de voeding, niet het kleine genot dat ook nog noodzakelijk is. Als de boer zo weinig heeft gewonnen van z'n land dat hijzelf met z'n familie nog net kan leven maar niet verkopen, dan moet hij maar doodhongereren, want de steden gaan voor. Daar heeft U b.v. zoiets, een voorbeeld van een bepaalde vorm van economie, die bestaande dingen, bestaande kwalen al veel verergerde. In Indië staan we er enigszins anders voor, maar ook daar heeft de boer, die uiteindelijk voor het eten moet zorgen, altijd met heel veel onaangename dingen te worstelen gehad: met landheren die buitengewoon hoge opbrengsten vroegen, die een pacht zo hoog maakten dat je, of je het wilde of niet, het laatste weg moest geven en hongeren, of je land en je boerderij waar je vader misschien ook al op had gezeten, prijsgeven aan een vreemde die meer beloofde te betalen. En nu op het ogenblik, nu de rechtvaardigheid er dan zo'n beetje gaat komen misschien voor de boerenstand, zijn het de benden die rondtrekken, is daar de voortdurende opwinding, is daar de modernisering, zijn daar de geïndustrialiseerde centra die als een moloch steeds meer van het levensbloed van de arbeider vragen, die op het land totnogtoe voedsel gaf voor allen. Een klimaat dat wisselvallig is, rivieren die overstromen, natuurrampen die er komen en daarnaast het bittere waardeloos zijn van hetgeen wat met veel en zware arbeid gewonnen wordt. Laten we één ding niet vergeten, vrienden, een kopje rijst dat is niet zoduur, voor U, omdat bij U een andere standaard geldt, maar als je die rijst moet gaan verbouwen, wat heb je dan uiteindelijk wanneer je een heel jaar gewerkt hebt? Of laten we alleen terugdenken aan Indonesië, wat was een rijksdaalder geen schat voor die mensen, dat was een kapitaal. Datgene dat tegenwoordig de jongelui als zakgeld maar erg weinig vinden, als ik mij niet vergis. Dat was een kapitaal, en nu op het ogenblik krijgen ze het in roepia's en het getal is wat groter, maar de koopkracht is gelijk gebleven. Met weken arbeid verdienen ze niet zoveel als een Amerikaanse arbeider in een dag kan verdienen. Zekerheid is er niet. Wanneer je arm bent, dan ben je arm en dan moet je maar bedelen. O zeker, er bestaan officieel in die verschillende landen op het ogenblik allerhand sociale werkzaamheden, maar wat is het als je tienduizend mensen helpt in een land waar een miljoen honger lijdt? Dat gaat toch niet; dan is het een aardige vertoning maar meer niet. Die landen kunnen niet meer. Op de wereld is er verder nog een tendenz die dat hongerlijden heel sterk heeft bevorderd en dat is n.l. het produceren van goederen waarvan men meende dat ze goed betaald zouden worden. Ik zou daar een voorbeeld in Europa van kunnen noemen om niet alleen bij Azië te blijven. Wat zoudt U zeggen van Frankrijk? In Frankrijk wordt honger geleden. Dat zoudt U misschien niet geloven, het is zo vlak bij de deur en het is vaak zo schilderachtig op het platteland. Laat ik U vertellen dat er heel wat arbeiders zijn die hongerlijden. Vraagt U maar eens hoe die wijnplukkers de rest van de tijd aan de kost komen, als de druivenpluk is afgelopen, vraag het maar eens aan de zwervers, aan de clochards waarom? Omdat het leven hun geen mogelijkheden biedt die de moeite waard zijn. Mensen die eens als grote artiesten op het meest voornamelijk toneel hebbengestaan, die een hele wereld aan hun voeten hadden liggen, die hebben gedacht in weelde voort te kunnen leven, ze hadden geen geld meer en ze hadden geen levensdoel meer. En daar liggen ze in de goot, en vandaag of morgen dan staat er weer een klein artikelje in de krant: onder die of die brug is er eentje dood gevonden, of ergens op een hoopje voden tussen de huizen of op een mestvaalt lag er eentje verhongerd. Kinderen die uitgeteerd zijn, omdat ze niets anders krijgen dan een stuk droog brood en een glas wijn. Dat is Frankrijk. En waarom? Omdat in Frankrijk een groot gedeelte van de landbouwers die werkelijk iets goeds zouden kunnen produceren, die het hele land rijkelijk van goed, edel voedsel, voor een mens noodzakelijk, zouden kunnen voorzien, liever wijn bouwen. Daar zit uiteindelijk minder risico aan verbonden, want de wijn die heeft goede prijzen opgebracht, en nu hij het niet meer doet koopt de staat ze wel. Denkt U niet dat het een uitzondering is, hoor. Kom Nederlanders, verbouw nog wat tomaten en gooi ze op de mestvaalt; kom Brazilianen, koffie, maak nog wat meer koffie, de pakhuizen zijn wel vol, maar als het nodig is kun je er toch weer een paar locomotieven mee stoken. Neemt U mij

niet kwalijk, het klinkt misschien alleen een beetje bitter, maar het lijkt me zo stom, zo onlogisch. Waarom wordt er altijd meer gemaakt dan er nodig is? Waarom pakhuizen vol met graan dat eigenlijk maar ligt te rotten, terwijl er ergens anders honger is? Dat doen ze in de Ver. Staten, waar er nog heel wat over gepraat moet worden in de Senaat voordat men besluiten kan van een rotte overvloed uiteindelijk dan maar weer een paar schepen te sturen hier en daar naartoe. Waarom? Waarom wordt er honger geleden hier op aarde? Wat denkt U? Omdat de mensen alleen om zichzelf denken en niet aan een ander, omdat ze altijd meer en meer willen, omdat ze denken dat ze hun arbeid moeten verkopen en arbeid een koopwaar is geworden waar de mensen geen vreugde meer in hebben. Arbeid is een goedkoop bazaarartikel waar je zoveel mogelijk voor probeert te maken. Arbeid is niet meer een leven, de inhoud van je leven. En daar komen we eigenlijk bij de kern. Geef de mensen een doel in het leven, geef ze een arbeid die moe maakt maar op een vreugdige manier, die je leert scheppen, en leer ze goed te zijn tegenover een ander. Leer ze dat ze geen recht hebben om te vergen dat de gemeenschap hunne winsten betaalt; leer ze dat ze geen recht hebben een ander te vragen dat hij de aansprakelijkheid draagt voor hun stomiteiten. Laat de mens voor zichzelf werken, laat de mens voor zichzelf zoeken, dan is er minder honger. Wanneer de landbouw op deze wereld nog werkelijk in handen was van de echte boer - en nu weet ik dat de boeren in de stad geen gunstige reputatie hebben, hoor, in Nederland vanwege hun grootse inkopen in de oorlogstijd, U weet wel, van hemden enz., nietwaar? In andere landen weer omdat ze teveel aan de verkeerde partij hebben gegeven, of omdat ze te hoge eisen stellen, of omdat ze allemaal in auto's rijden, zoals b.v. veel van die arme verdrukte boeren in Frankrijk - ja, ik heb het niet over de boerenarbeiders, die verhongeren, ik heb het over de boeren. In dergelijke gevallen dan is er eigenlijk maar één weg te vinden en dat is: voed de mensen opnieuw op. Wil je de mensen voeden, dan kan dat. Deze wereld kan met de huidige middelen, zonder alle kunstproducten, de wereldbevolking van heden plus nog minstens 50% daarvan, voldoende voeden. O, ik zeg niet rijkelijk, hoor. Ze kunnen U nog wel een vers kadetje bezorgen, dat wel, die wereld, maar ze kan U natuurlijk niet alle uitgezochte lekkernijen geven die U op het ogenblik wilt hebben, dat zuivere witte meel, dat U dan later aanvult door koeken te eten die uit afval gemaakt zijn, vanwege de gezondheid. Dat soort dingen niet meer, maar gezond voedsel heeft die wereld genoeg. Misschien geen dikke biefstukken meer, daarvoor in de plaats meer plantaardig voedsel, omdat in een biefstukje nu eenmaal meer plantaardige stoffen gaan zitten dan Uzelf voor een dergelijke hoeveelheid kracht ooit zou kunnen of moeten verwerken. Maar goed, die wereld kan U en de gehele wereld voeden, wanneer die gehele wereld zich in de eerste plaats erop richt om die mensen te helpen, maar dat doen ze niet. In Rusland wordt honger geleden, in de steden van Rusland en op het platteland van Rusland evenzeer vaak. Oorzaak? Dat men daar de boer uit handen heeft genomen wat hem heilig was, z'n grond en z'n eigen werk; dat men hem gedwongen heeft in een grote colchose, waarbij het hem uiteindelijk helemaal niet meer interesseert of het graan nu goed staat of niet, omdat men hem z'n mogelijkheid tot verdienen en gewin heeft ontnomen. Laten we maar eerlijk zijn, daarom wordt er daar honger geleden. In sommige gebieden in de Ver. Staten wordt ook honger geleden, omdat bepaalde baantjes nu eenmaal niet geschikt zijn voor kleurlingen of omdat die mensen nu eenmaal eerst een goed pak nodig hebben en dan een televisie-apparaat op afbetaling, en dan blijft er voor het eten niet genoeg over. O, er wordt veel honger geleden in de steden van Mexico, maar eigenaardig genoeg op het platteland niet zoveel. O, de kost is er eenvoudig en U zoudt ongetwijfeld zeggen: "nou, mij niet gezien voor zo'n dieet", maar er is genoeg. De kleren hangen wel eens in flarden, dat ben ik met U eens, maar zolang ze eenvoudig blijven de piones, is er genoeg te eten. En wat ze presteren gaat vaak boven het voorstelbare uit. Ze kunnen nog nieteens lezen ze helpen om een radiostation te bouwen, want ze willen leren. Er was een kerk, goed, ze hebben er een school naast gebouwd; alsof het niet voldoende was, een sportpark, want zij wilden ook de vreugden van het moderne leven hebben, zij wilden zich aanpassen aan een nieuwe maatschappij. Er zijn gemeenschappen afgezonderd waar geen enkele weg ligt. Als je die mensen ziet, dan zien ze eruit erger dan de ergste bedelaars, maar in hun vrije tijd bouwen ze de wegen die de staat niet aan kan leggen. Dat zijn mensen die zijn heel wat gelukkiger en die hebben geen honger. Waarom? Omdat zij nog veel meer leven in de geest van de gemeenschap. De Indios hongeren, hebt U wel eens gehoord misschien daar ergens in het Noorden van Zuid Amerika; die arme Indios, ze hebben zo weinig. Geloof me, hongerlijden doen ze niet, ze eten genoeg, maar wat voor hen voldoende en genoeg is, dat is voor U maar een kleinigheid. U moet niet alles naar Uw eigen standaard beoordelen. Wat leidt ertoe dat er zoveel honger is op de wereld en zoveel armoede? Dat de mensen niet beseffen hoe hun naasten kunnen lijden, dat misschien in de eerste plaats, en in de twee-

de plaats dat de mensen zelfs aan de nood van een ander vaak nog iets proberen te verdienen. Het klinkt misschien erg dwaas dat ik het zeg. De mensen zijn zo, dat, wanneer er een grote ramp is - mag ik herinneren aan die stormramp in Nederland, ja? - dan wordt er gegeven in overvloed, gul, dan is er niets teveel, de eerste 2 dagen en daarna gaat men kijken hoe men de verliezen event. goed kan maken. De mens is niet zo edelmoedig dat hij het gegevene het gegevene laat vaak. Zo zit het eigenlijk. Ik ben ervan overtuigd dat de Amerikanen blij zouden zijn wanneer ^{ze} een groot gedeelte van dat opgeslagen goed daar zouden kunnen spuien, maar je kunt dat toch zo maar niet cadeau gaan geven, de staat heeft het betaald, een volk kan toch geen cadeautjes gaan geven? Ja, maar dan had dat volk dat niet moeten verbouwen. Is het dan beter dat het ligt te verminderen in waarde, te bederven? Men kan zich nog niet zover brengen dat hetgeen men zelf heeft moeten betalen, men aan een ander voor niets gunt, begrijpt U? En dan zit er nog iets bij, en daardoor wordt er misschien meer honger geleden dan men soms zelfs in Nederland nog wel denkt, en dat is dat men van het standpunt uitgaat dat men moet bedelen om wat te krijgen. En zo krijg je de gekke situatie dat iemand die bedelen wil, in sommige gevallen er een auto en een huisknecht op na kan houden, terwijl degeen die hongerlijdt en om werk vraagt, verhongeren kan. Dat is ook geweest. Ziet U, en daar zit het verschil. Men heeft geen idee meer voor de waardigheid van de mens, men heeft geen idee meer van aansprakelijkheid voor anderen. Men heeft wel naastenliefde, men heeft wel enthousiasme, men wil wel helpen, maar men is overtuigd dat men zelve dan toch succes heeft en het recht heeft om te oordelen hoe het met die andere zal moeten gaan. Er zijn landen genoeg waarin de balans heel precair altijd staat tussen honger en genoeg. Japan b.v. heeft toch altijd dat evenwicht weten te houden, totdat de Westerse beschaving dat land dwong om zijn leefwijze te veranderen. En nu, zelfs onder de huidige omstandigheden, al is het schijnbaar nog zo veramerikaanst, is Japan een grote vijand van de blanke. Waarom? Omdat Japan honger heeft, omdat Japan levensmiddelen moet hebben en een achtergrond, omdat Japan uiteindelijk niet geschikt is om te bedelen, omdat het liever heerst of tenminste eerlijk verdient. Dan mogen we verder praten wat we willen over die volkeren, dan mogen we zeggen dat we ze niet begrijpen of dat we ze niet kunnen waarderen, we mogen ze haten, we mogen ze verachten, maar laten we één ding toch in ieder geval vaststellen: Men moet elk volk de gelegenheid geven om op zijn eigen wijze zalig te worden. Dat is punt één. Zoals je elke mens die gelegenheid eigenlijk moet geven, en daarnaast moet je je eigen overvloed altijd met een ander willen delen, ook al heeft hij je veel gekost. Dat heb je in Nederland in de oorlog kunnen zien, toen was er hier in Nederland ook honger, heel veel honger. Toen waren er mensen die kochten voor 80 gulden een broodje, maar als daarnaast de mensen verhongerden, dan gingen ze een sneedje brengen. Kijk, als de wereld zo handelde en niet zei: "het is m'n laatste hemd dat ik ervoor verkocht heb", of "m'n laatste goudentientje dat ik ervoor gegeven heb" maar zei "daar is een mens die hongert, een mens die nood heeft", dan zou het anders zijn. Er hongeren mensen over de gehele wereld en niet alleen naar brood. Er zijn mensen die hongeren naar vrijheid, er zijn mensen die hongeren naar ik weet niet wat, iets anders. Er zijn mensen die hongeren naar zekerheid; de hele wereld heeft honger, omdat de hele wereld op het ogenblik ingesteld is op valse waarden en waarderingen, omdat de gehele wereld vergeet dat boven alle internationale tractaten, boven alle UNO en Volkenbonden, boven alle UNESCO-hulp etc. één principe staat dat ouder is, dat beter is en dat de oplossing brengt voor al die problemen: heb Uw naasten lief gelijk Uzelve. Kijk niet naar je portemonnaie maar kijk naar je hart en naar je medemens; durf in je medemens je naaste te zien. Dan is er geen honger meer, dan kan er geen honger meer zijn, dan is er geen eenzaamheid meer ook, dan is er ook geen onvrijheid meer, dan is er alles waar de mensen naar hongeren. De wereld lijdt honger omdat ze met grote woorden spreekt over vrijheid, over Christendom, over waardigheid, over rechten van de mens, en het grootste recht en de grootste plicht van de mens altijd weer vergeet: je naasten lief te hebben gelijk jezelf. En als U dus mij vraagt waarom de mensen hongeren, dan zeg ik: omdat ze een mond vol hebben van de woorden van Christus en van hun profeten, maar weigeren om ook maar één van die woorden in de praktijk te brengen. En daar heeft U mijn commentaar. Ik hoop dat het niet te bits en te heftig was, maar het is een onderwerp dat zich daar aardig voor leent. Is daar commentaar op? Nou, de stilte zegt: nee. Dan zou ik zeggen, gaat U eerst maar eens adem scheppen, dan zullen we het medium vrijgeven en dan, als er nog wat loskomt, bij de "vragenrubriek" kunt U alsnog terecht. Goeden avond.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.

U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

Goeden avond vrienden,

VRAGENRUBRIEK. Uiteenzettingen wederzijds van standpunt zijn natuurlijk altijd welkom. Mag ik U verzoeken.

- x In een der vorige verslagen sprak de intelligentie over de leiding die ons mensen op aarde steeds nabij is in dit leven. Nu is mij altijd het geloof, ja bijna de zekerheid geweest dat ons Hoger Zelf, de Goddelijke vonk, die in ieder mens aanwezig is, de Leider is van ons leven. In critieke momenten kreeg ik vaak een ingeving die de enig juiste bleek en die ik toch niet als hulp van buiten kon gevoelen. Zou dat Hoger Zelf, niet datgene zijn wat men als hulp van de Almachtige ziet?
- Neen en ja. Uiteindelijk moeten wij ons goed realiseren dat, wanneer gesproken wordt over de goddelijke vonk, over het hoger-ik enz., wij hier spreken over dat deel van ons wezen dat in onmiddellijke relatie met de Almachtige staat. Wij zijn wezens a.h.w. gebouwd om de kern van het goddelijke dat nog aan zichzelf gelijk is gebleven. Dus, wanneer deze vriendin zegt dat ze dit voelt als hogere leiding vanuit het "ik" dan kan dit reëel zijn, maar is het dat, dan is het ook meteen hulp en leiding vanuit het goddelijke dat de kern van haar zijn uitmaakt. Daarnaast lijkt het mij toch niet onmogelijk dat andere delen van de schepping als b.v. een geleidegeest, inspirerend optredend, deze gedachte in het wezen van die persoon legt. Het is dan vaak zeer moeilijk om dit te voelen als hulp van buitenaf, wanneer je niet geneigd bent om jezelf te laten leiden. Er zijn mensen die hun leiding een genialiteit noemen, omdat ze zelf gaarne alle producten en resultaten daarvan voor zichzelf in aanspraak nemen. Dat doet aan het al of niet aanwezig zijn van de leiding verder niets af. Wanneer er een plotselinge bewustwording is, een plotselinge realisatie die ligt buiten de onmiddellijke psychologisch verklaarbare werkingen van bewustzijn en onbewustzijn in de hersenen, dan moeten wij m.i. spreken van hogere leiding en moeten dit altijd zien als uiteindelijke leiding vanuit het goddelijke, vanuit de Almacht. Dit is echter een persoonlijk standpunt en daarom is er voor mij eigenlijk weinig over te spreken. Zoals deze vriendin zei: "ik voel dat zo, dat is mijn geloof", zo geloof ik dat God in elke fase in ons aanwezig is, en wanneer wij ons tot Hem wenden, hetzij door onmiddellijk in ons werkzaam te zijn, hetzij door ons een hulp te geven, een geleidegeest dus toe te staan b.v. ons te helpen, altijd ons verder zal brengen tot wij uiteindelijk het doel dat Hij ons stelt en dat Hij van de beginne aan ons gesteld heeft, ook door ons bereikt is en wij daarmee dus de volmaaktheid van Zijn schepping ook in onszelf gerealiseerd hebben. Ik hoop dat dat antwoord voldoende is. Als er iemand is die dat onduidelijk of onjuist vindt, dan kan hij dat rustig kenbaar maken.
- x De voorz. leest de 2e vraag die daarmee verband houdt voor die luidt: Ik heb als kind het gevoel gehad, dat wanneer ^{men} Jezus als middelaar tussen God en de mensen voorstelde, ik dat niet kon aannemen. Voor mij was er tussen God en de mens geen tussenkomst nodig. Maar misschien zie ik dat toch niet goed.
- Een tussenkomst misschien niet, maar tussen een geleerde en een lerend kind is vaak een leraar nodig, om datgene wat de geleerde ook voor het kind meteen bereikt, aan het kind duidelijk te maken. In deze positie is hij dus wel degelijk middelaar, omdat het eigen begrip niet in staat is de onmiddellijke bron van alle dingen te begrijpen. Ik geloof dat wij Jezus in deze zin rustig als middelaar aan kunnen spreken, naast vele andere geesten die gelijkelijk een middelende werking hebben. Niet enig middelaarschap van Jezus; Hij is misschien één van de weinigen die in staat is geweest om de weg duidelijk te tonen door eigen leven en voorbeeld absoluut en volledig te bewijzen dat deze weg goed en aanvaardbaar is, maar de steun kan ook van vele anderen komen, de uitleg a.h.w. Ik meen dus dat ik hier middelaarschap toch mag accepteren, al is het alleen maar als een vertalen in ons begripsvermogen van de waarheden die het goddelijke ons openbaart en die ons anders voorbij zouden gaan. Is dit ook voldoende? Dan kunnen we misschien eerst die tussenwerping daar afhandelen, ja.
- x Ik zou willen vragen over dat begrip "geleidegeest". Is een dergelijke persoon dan altijd bij ons aanwezig?
- Het is geen wet van Meden en Perzen, maar in de praktijk heeft praktisch een ieder contacten met wezens in een andere sfeer. Deze wezens zullen dan zijn welzijn of haar welzijn trachten te bevorderen, in de nabijheid zijn en zich vaak haast tastbaar in die nabijheid blijven bewegen. Waar zij voortdurend trachten de geest tot hoger bewustzijn te leiden, noemen wij hen geleidegeesten. En ofschoon het theoretisch acceptabel is dat er een mens is die ⁱⁿ het huidige bestaan ⁱⁿ in vorige bestaanswaarden, geen enkele band door liefde of haat heeft gelegd over de grens des doods, geloof ik toch dat dit zeer zelden voorkomt. Voldoende?
- x Ja, dank U.
- x Mogen we in dit verband niet de demonen ook noemen die ons trachten te beïn-

vloeden?

- De demonen kunnen inderdaad ook geleidegeesten zijn, en menigeen lokt door zijn begeerten of heeft door zijn misdragen de haat gewekt van een demon of van demonen en zal deze voortdurend als schadelijke factoren in zijn nabijheid zien. Ook dit is dus een mogelijkheid. Het oude sprookje van een engel en een duivel die tezamen naast de mens gaan, is in meer gevallen waarheid dan men zich misschien realiseren kan wanneer men zo het leven beziet. Vele mensen dragen met zich bepaalde haattendenzen zowel als liefde-tendenzen, en elk wordt vaak vertegenwoordigd door een entiteit uit de geestenwereld die zich speciaal tot de mens aangetrokken voelend, op dit gebied tracht die mens tot bewustzijn te brengen en deze tendenzen in die mens te versterken. Is dat duidelijk?
- x Ja, dank U.
- x Volgende vraag komt volgens de voorzitter hier uit den Haag ook over een verslag van 24 Juni, waar over "geloof en wetenschap" gesproken is. Toen is er gezegd dat deze aarde enkele trillioenen jaren oud is, en de wetenschap die zegt dat de oudste sterren van ons melkwegstelsel ongeveer vierduizend millioenen jaren geleden ontstonden. Wat is nu van die beide waar?
- Ik geloof dat wij daar nu niet direct de scheidsrechters zijn, want uit de aarde der zaak zijn we partijdig. Maar ik ben overtuigd dat de wetenschap tot de ontdekking zal komen dat de aarde, de mensheid, de zon en het melkwegstelsel ouder is dan zij zich op het ogenblik nog kan realiseren, omdat ze n.l. een groot aantal factoren die optreden, nog niet als waarde mee in haar berekeningen heeft kunnen verwerken. Zo zijn ook haar illusies omtrent het soortelijk-gewicht, de massa, de doorsnee van sommige sterren en planeten, niet geheel juist. Maar dat komt wel. We mogen in ieder geval heel tevreden zijn dat ze niet bij de oude scheppingsverhalen blijven staan en ons slechts zesduizend jaar geven, dat is n.l. ook een tijd het geval geweest.
- x Komt het nog eens zover dat de Christengedachte in praktijk gebracht wordt en zo ja, waar wordt de eerste stoot gegeven?
- Op het moment dat vraagsteller of vraagstelster daarmee begint. (gelach) Wanneer een mens voor zichzelf begint om de Christusgedachte in de praktijk te brengen, dan scheidt hij een kracht die op deze wereld haast niet te remmen is. En hoe meer mensen tot deze conclusie komen en onzelfzuchtig en niet gedreven door eigen waarde e.d. beginnen de oorspronkelijke Christusgeest uit te dragen onder de mensen, in die mate zal ook het koninkrijk Gods zo men het noemt, sneller komen op deze wereld.
- x Kan men aan de drang voldoen zieke medemensen te genezen of het lijden te verlichten?
- Volmondig, ja. Wanneer men n.l. tracht te genezen en men zou daar niet in slaagen, dan heeft men voor zichzelf in ieder geval de poging gedaan en weet dus dat niet eigen traagheid schuld is aan dit lijden. Wanneer men mensen tracht te helpen en te genezen, gedreven door naastenliefde, dan doet men altijd een goede daad onverschillig of er resultaten zijn of niet. Waar echter in vele gevallen die resultaten inderdaad er kunnen zijn, geloof ik dat we een ieder die ook maar enigszins capaciteiten in die richting heeft, mogen aanraden om te helpen waar hij of zij kan, daarbij echter waarschuwend voor zelfoverschatting en overdrijving.
- x Ik heb een vriendin en die zegt: "ieder moet zijn eigen karma verwerken", die denkt dat het juist niet goed is om een ander van iets af te helpen. Die is dan zeker hier erg fout in hè?
- M.i. zeer zeker, want wanneer ieder zijn eigen kommer moet dragen, dan is het fout om in een verzekering te gaan, in een ziekenfonds te gaan, kortom om iets te accepteren van een ander, nietwaar? Waar echter de mens van het begin afaan in gemeenschap heeft geleefd en alleen door het gemeenschappelijk streven en werken uiteindelijk heerser der aarde is gebleven, geloof ik dat we dan ook in alle factoren deze hulp toe moeten passen, dus ook waar het genezing, waar het leed betreft. Wij kunnen door mede te dragen, door onze krachten te geven, zeer veel van dit leed wegnemen. En zo men zich baseert op het feit dat wat God oplegt gedragen moet worden, zou ik erbij willen voegen: dan zou het een zeer zwakke God zijn, als onze zwakke poging Hem in Z'n voornemen dit leed door een bepaalde persoon te doen dragen, zou verhinderen. Wij kunnen dus zeer zeker niet tegen God zondigen daarmee, integendeel voor onszelf en voor onze naaste zeer veel goed doen. Ik geloof dat U het daar wel mee eens kunt zijn.
- x Ja, dank U.
- x Is een mens niet verplicht om in de maatschappij dat werk te verrichten, waarbij al zijn capaciteiten worden gebruikt en zou in verband hiermede de stelling "dat het er meer op aan komt vrede in zichzelf te vinden dan of men zo'n aanzienlijke dame of heer is" niet tot een zekere "geestelijke luiheid" kunnen leiden?
- Ik ben ervan overtuigd dat die stelling soms uit geestelijke luiheid naar voren wordt gebracht, maar ik geloof dat het meer van al je capaciteiten vraagt

om een goed en vredig mens te zijn innerlijk, dan om uiterlijk heerser der wereld te worden. En als zodanig meen ik dat de capaciteiten de mens niet zijn gegeven om in een sociaal bestel in de eerste plaats zich verdienstelijk te maken, maar om zichzelf harmonisch te ontwikkelen opdat hij tot het goddelijke kan komen. En hiervoor is de innerlijke vrede noodzakelijk. Wanneer die vrede echter bestaat in het "ik", dan zal een, volgens eigen aard en mogelijkheden steunend en helpend ingrijpen in het leven van anderen m.i. een noodzakelijk gevolg hiervan zijn. En in deze zin meen ik dus dat het je afsluiten van de wereld om in de eenzaamheid vrede te vinden een dwaasheid is, maar dat het keren in jezelf, om eerst daar vrede te vinden voor je aan de eisen der wereld gehoor geeft, daarentegen het verstandigste is wat je kunt doen.

- x Die kloosterorden die zich van de wereld afsluiten, tenzij ze maatschappelijk werk verrichten, dat is toch iets anders? (vraag niet goed te verstaan).
- Er zijn kloosterorden die, misschien niet geheel volgens onze inzichten zuiver en goed zijn, maar waarvan toch gezegd kan worden dat ze hun leven grotendeels aan zeer belangrijk sociaal werk, dus werk voor de gemeenschap besteden. Een orde die zich geheel van de wereld afsluit, nogmaals, kan ik niet appreciëren. Dit is een vlucht voor het leven en kan m.i. nooit tot een bereiking in dit leven leiden. Maar zodra men dit leven kan aanvaarden en daarnaast de bezinking in eenzaamheid vinden, in of buiten een klooster, uit innerlijke vrede levende, de medemens helpende, dan meen ik dat we niet over klooster of kloosterorde verder behoeven te praten. Ik zou slechts één opmerking willen maken dienaangaande en dat is dit: Het lijkt mij in vele gevallen onredelijk dat mensen die het leven half kennen, zich als voorvechters der mensheid denken. En dit gebeurt in sommige kloosters waar men vaak zeer ver van de werkelijkheid van het menselijk bestaan is verwijderd. Ik geloof dat dit zinloos is, omdat hier een droomwereld in de plaats komt van een realisatie. Maar deze kloosters zullen op den duur meen ik uitzonderingen worden. En zolang een nonnetje nog de moed heeft om te dansen en de pastoor nog de moed heeft om te voetballen, geloof ik dat ze nog dicht genoeg bij het leven staan, om niet zonder meer veroordeeld te worden, vooral wanneer ze in zichzelf vrede hebben gevonden.
- x Het zijn hoofdzakelijk de orden die zich in de eenzaamheid afsluiten, die door hun gebedsactie tot geestelijke verheffing van de mensheid medewerken.
- Ja, het is jammer dat de tijd mij niet toestaat om hier een vergelijking van grotere uitgebreidheid te gebruiken, maar simpel gezegd: de vorst die slechts z'n hof kent, denkt te werken en te regeren voor de armen, in werkelijkheid is hij slechts hun vloek en verdoemenis, want hij onttrekt hun meer kracht dan hij hun geven kan. En dat is in vele gevallen waar. Een gebedsactie d.w.z. een geestelijk richten op het hoogste, is goed, maar zij moet aangepast zijn aan een werkelijkheid en niet aan een fictieve toestand, want dan is het een slag in het ledige. Dat zal U toch duidelijk zijn. En dat kunnen we verwerpen; geen slagen in het ledige voeren. Hoe dichter en intenser men in het leven staat, hoe beter men in dit leven werkzaam kan zijn. En hoe meer men het leven begrijpend de vrede kan vinden die niet is zelfbegoocheling, maar werkelijke vrede in de bewustzijns-sfeer waarin men op het moment vertoeft. Dat heeft de ervaring ons geleerd.
- x Dank U wel.
- x Wat veroorzaakt het mannelijk of vrouwelijk geslacht van de incarnerende geest? Kan de geest dit zelf regelen, of is hij afhankelijk van stoffelijke factoren die regelen of er een meisje, dan wel een jongen geboren wordt?
- In de meeste gevallen zal de geest in staat zijn, wanneer hij althans bewust genoeg is, om uit te maken of hij in een mannelijk of in een vrouwelijk lichaam incarneert. Maar in deze komen er inderdaad vergissingen voor. Dus het lichaam is uiteindelijk voor de sekse bepalend en de geest is, eenmaal zich wendend tot een bepaald lichaam, onderdanig aan de eigenschappen daarvan. En de sekse dat is een van de dingen, die kun je haast niet overwinnen; je kunt ze negeren, maar overwinnen kun je ze nooit. Is dat duidelijk genoeg of moet dat nader worden omschreven?
- x Voorz. Er was nog een vraag aan vastgekoppeld: En wat veroorzaakt het verschijnsel "hermaphrodiet"?
- Lichamelijk gezien, toestand van klieren die in een zeer ongewoon evenwicht verkeren, klierafscheidingen. De perfecte hermaphrodiet bestaat zoals U weet niet, of althans niet meer, want dat is de zelfbevruchtende. De hermaphrodiet is man en vrouw tegelijk en omsluit het totaal van de mensheid binnen één wezen, geestelijk zowel als lichamelijk. Wat men als zodanig noemt is over het algemeen een afwijking van evenwicht der verschillende hormonen; kan over het algemeen door hormonen dan ook gecorrigeerd worden. Iets anders weer wanneer we gaan tot de z.g. homoseksuelen etc. Hier hebben wij te maken met mensen wier innerlijke richting gericht is op het eigen geslacht, dus wier innerlijke gesteldheid b.v. vrouwelijk kan zijn, terwijl het uiterlijk mannelijk is. In deze gevallen hebben we ook weer te maken met hormoonkwesties, maar hier kan vaak de psyche ook een sterk woord meespreken en zijn soms psychische factoren voor de lichamelijke

uiteindelijk verantwoordelijk. De eigenschappen zitten, zuiver lichamenlijk gezien, over het algemeen in de frontale hersenlobben ook mede verwerkt en zouden dus daar een zeer grote verandering van persoonlijkheid en humeur kunnen veroorzaken door schade etc. Het komt dan ook inderdaad wel voor. voldoende?

x Is het niet om der wille van de ontwikkeling van het individu zo, dat men beurtelings reïncarneert als man of als vrouw?

- Ik kan dat helaas niet onderschrijven. De mogelijkheid bestaat, maar het is geen regel.

x Er is een soldaat geweest die plotseling vrouw geworden was. In de oorlog was hij getrouwd en had een paar kinderen, een paar zoons, en nu plotseling was hij vrouw geworden.

- Ja maar niet lichamenlijk, dat is later operatief gebeurd. Dat is een kwestie van mentaliteit en het is hier dus een psychische kwestie waarschijnlijk, psychische schok die de verandering in levensgewoonte, aantrekking, sexuele werking etc. heeft veroorzaakt.

x Dank U.

x Er is reeds vaak gevraagd naar het doel van het leven, maar wat verstaat U onder het leven zelf?

- Het leven zelf, vanuit ons standpunt gezien, is bewustzijn. Zolang er bewustzijn is is er leven. Ik meen dat vanuit de cosmos leven kan worden uitgedrukt als zijn, waarbij ik niet weet in hoeverre het bewustzijn in deze zijnstoestand mede verwerkt moet worden. Is deze definitie voldoende?

x Dank U wel.

x Zoudt U willen spreken over magie en mystiek, zo mogelijk over een toepassing in ons dagelijks leven?

- Wat zegt de klok, mijn waarde vriend?

x Voorz. Ja, er is weinig tijd over om dit onderwerp nog af te handelen.

- Juist, dus dat is iets wat eigenlijk beter als onderwerp gesteld kan worden. Zelfs in de lopende cyclus kan het desnoods aangepast en verwerkt worden. Maar kort kunnen we er ook dit over zeggen: De mystiek is de symbolische denkwijze, dus het denken in symbolen in hoofdzaak, terwijl de magie het gebruiken is van wetten die niet algemeen bekend zijn. Die wetten kunnen behoren tot de eigen wereld of tot andere werelden. Vroeger maakte de mens zeer veel gebruik van de magie, d.w.z. hij kende een groot aantal rituelen die werkingen teweeg brachten die hij niet nader kon omschrijven of kende. Wij zien b.v. in de eedsformule nog steeds een magische werking die hogere machten tot wrekers roept indien onwaarheid wordt gesproken of het woord niet wordt gehouden etc. Wij zien in het dagelijks leven zeer veel uitvloeisels van vroegere magische gebruiken. Het spijt mij daarbij op te moeten merken dat ze over het algemeen hun betekenis zeer sterk verloren hebben en eerder tot formaliteit of tot gewoonte zijn geworden. De mystiek in het leven zou een te uitvoerige beschouwing mijnerzijds vragen. En U moet mij dus niet kwalijk nemen dat ik mij in de "vragenrubriek" hieraan onttrek. Zijn er nog meer vragen? (geen vragen meer) Als er geen vragen meer zijn, dan kunnen we daarmee deze rubriek dus sluiten en geef ik het woord over aan de laatste spreker die op zijn wijze een waardig slotwoord tot U zal richten. Goeden avond.

(Wij laten hier, alvorens het slotwoord "het schone woord" op te nemen, nog een paar vragen en antwoorden hierop volgen die in de bijeenkomst van 19 Aug. j.l. zijn behandeld doch niet in verslag no. 145 konden worden opgenomen).

x Er zijn vele mensen die ook nog wel eens in de bijbel lezen, ondergetekende ook. En in de laatste tijd komt het heel dikwijls naar voren, want er schijnt iets in de lucht te hangen van de slag van Armageddon. En nu zou ik wel eens willen vragen: wie is die Gog en die Magog die daar op zullen trekken?

- Die zijn gelijkend op de beginselen van Ormoezd en Asmodee. Nu weet U nog niet veel. Maar Gog en Magog zijn de voorstelling voor 2 tegengestelde principes. In zichzelf zijn zij goed noch kwaad, onthoudt U dit. Zij worden slechts vanuit het standpunt van een beschouwer goed of kwaad. En wanneer U naar voren komt dat Armageddon in de lucht hangt, dan zou ik U erop willen wijzen dat U zeer zeker niet de eerste en niet de enige is, want dat de profetieën van Johannes, volgens zelfs deskundige theologen, reeds meer dan 200 keer in vervulling zouden hebben moeten gaan, sedert de tijd dat ze voor het eerst bekend werden. Vergeet niet dat er een hele hoop dingen zijn die je eigenlijk als mens, lezende in de bijbel, maar al te gauw voorbijziet. Want men spreekt b.v. over het feit: "het koninkrijk is nabij", dat werd zoëven naar voren gebracht. Maar is dit nu een geloof, dus een verwachten, zoals U zegt "Armageddon zit in de lucht"? of is het een feit? En nu geloof ik dat het met heel veel van die dingen een gevoelen is, een voelen van de mensheid en van de beschaving. En laten we vooral niet vergeten dat het lot van de mensheid steeds in golfslag op en af gaat. En elke keer wanneer er een critiek moment komt, een punt waarin het lot der

of de ene of de andere kant uitgaat, dan vinden we altijd die mensen weer terug die de ondergangsgedachte prediken. Wat dat betreft weet U misschien zelfs wel dat er op het ogenblik hier in Amsterdam iemand is die beweert dat hij alvast terug is gekomen om dadelijk te oordelen. Dat klinkt heel vreemd en dat klinkt als een exces in Uw oren misschien, maar het is een zeer normaal verschijnsel in de tijd. Ik mag U er ook aan herinneren dat b.v. in 1937 in Finland een dergelijke profeet is opgestaan; dat ook Uw eigen land verschillende van dergelijke profeten heeft gekend evenals Engeland, de Ver. Staten en andere. Steeds weer predikt de mens de ondergang, omdat hij voelt dat de ontwikkeling der mensheid niet meer voort kan gaan in de richting waarin ze totnogtoe gestuwd werd, en zich geen andere toestand voor kan stellen dan ondergang. Een mens kan zich geen verandering voorstellen en daar komt het uit voort. Nu ziet men dan in Gog en Magog de grootmachten der wereld d.w.z. de tegengestelde polen van materialisme. En wanneer deze beiden elkaar ontmoeten, dan is dat een veldslag natuurlijk, waarin slechts God kan beslissen. En men neemt dan aan dat God in zal grijpen door Zijn engelen. In werkelijkheid zouden we ook kunnen zeggen, door de geest. Want wanneer de geest ingrijpt en in de materie en de problemen der materie zijn eigen licht doet schijnen, dan wordt er een overwinning behaald waarbij de stof ten onder gaat, omdat de geest haar meerdere is. Dat is de achtergrond. Is het voldoende beantwoord zo, of wilt U meer weten?

- x Ja eigenlijk wel, maar er is hier een profeet in Nederland, tenminste ik noem hem zo en al jaren ken ik hem en duizenden en duizenden mensen hebben hem ook gelezen, dat is Johan de Heer, en die wilde dan beweren dat dat z.g. Gog dan het Russische volk was en Magog het Duitse volk, en die zouden dus optrekken daar naar een streek in de Middellandse Zee waar dan voorheen eigenlijk de plaats door de Arabieren genoemd werd als Armeggedon en wat je dan in de bijbel leest, omgezet is in het Hebreeuws Armageddon zou heten, en daar zou dan zo gezegd de einduitslag liggen, op die zekere plek.
- Ja, dat is allemaal heel aardig, maar is het juist? En daar gaat het nu toch uiteindelijk om. De uitlegging is inderdaad ingenieus gevonden, buitengewoon goed, maar waarom het Duitse volk en het Russische volk? Waarom niet de Amerikanen en de Brazilianen? Of voor mijn part de Nederlanders en de Belgen? Waarom deze keuze van volkeren? Omdat men een antipathie heeft tegen deze volkeren en hun systeem. Waarbij dus elk moment weer de smaak a.h.w. van de profeet bepaalt hoe hij uitlegging geeft aan de profetie. En dat is juist de grote fout. Dat is net zo goed als het beest, het bekende beest. Als U nu al niet weet wie daar allemaal voor uitgekreten is, nietwaar, van "het laarsje", de enigszins vreemde Caligula af, via Napoleon tot Hitler en Stalin, zijn ze allemaal het beest geweest. Waarom? Omdat men een haat had tegen deze mensen en men deze mensen dan probeerde te projecteren in een goddelijk bestel. Ieder denkt altijd dat zijn tijd de tijd van de ondergang is. Maar ik geloof dat die tijd van ondergang nog wel even duurt. Persoonlijke mening, hoeft U niet te accepteren; ik ben geen profeet. Ik zeg alleen maar van wat ik uit mijn wereld zie en wat ik kan begrijpen van de mensheid zowel als van de cosmische stromingen, doet mij aannemen dat deze wereld zeker wel enige beproevingen tegemoet gaat, maar dat daarna een periode van opgang, opbouw komt en uiteindelijk van grote vrede. Totdat de mensen weer teveel vrede hebben, en dan maken ze vanzelf wel weer oorlog en dan beginnen we weer van voren afaan.
- x Ik dank U voor Uw uitlegging.
- x Er zijn mensen die laten we zeggen voor het eerst in contact komen met spiritisme en die gaan dan doorgaans zich melden bij de psychometristen en komen dan tot de ontdekking dat over het algemeen de uitspraken van deze psychometristen ten goede zijn. Er wordt zo zelden gezegd: "deze zaak gaat verkeerd", bijna altijd "deze zaak gaat goed". En nu krijgen ze de opbouw te horen enz., al of niet uitkomend, doet niet ter zake. Nu zou ik graag van U willen horen wat de reden hiervan is?
- Nou, dat is een dubbele reden eigenlijk. En laat ik de hevigste reden het eerste nemen: Het is niet verantwoord een mens een leed te profeteren waaraan hij niet ontkomen kan, want dan lijdt hij reeds nu onder hetgeen wat dadelijk gaat komen. Indien men daarentegen een mens iets goeds voorspelt, dan heeft hij iets om daaraan vast te houden, wanneer het heden misschien wat stormachtig en moeilijk is. Dus men helpt de mens daarmee beter te leven. En wat dat betreft, ook van onze kant uit, zult U over het algemeen niet veel pessimistische dingen horen en wanneer we al pessimistisch zijn, dan vertellen we meteen erbij dat het toch beter gaat. Ten eerste omdat we overtuigd zijn dat het uiteindelijk goed zal zijn, natuurlijk, maar in de tweede plaats omdat het niet gerechtvaardigd of verantwoord is de mensheid negatief te beïnvloeden, ook niet voor een psychometrist. En ja, de 2e reden: je geeft graag een tientje al word je dan nog zo beduvelde, om te horen dat je een goed mens bent en dat het je buitengewoon goed zal gaan.

Maar het is je geen 2 kwartjes waard om te horen dat je een misdadiger bent en dat je zodadelijk ten onder gaat.

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG. Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon: 554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cents per nummer kost.

VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WIJ NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD!

Goeden avond vrienden,

We gaan dan besluiten met de rubriek die we, krachtens de gewoonte, nog steeds HET SCHONE WOORD noemen. Ik zou gaarne van U één of een paar onderwerpen hebben, zo mogelijk in één woord uitgedrukt, die we dan in die eindthese kunnen verwerken.

x ZUIVERHEID - VRUCHTBAARHEID - BEWUSTWORDING.

- Dank U. Ik zou dan U willen verzoeken een ogenblik mij in gedachte te volgen naar een oude tijd, waarin andere toestanden heersten dan in het heden. In alle tijden heeft de mens gezocht naar bewustwording. Hij heeft ernaar gezocht in tempels en in de eenzaamheid der wouden; hij heeft gestaan stormbezwarend hoog op de rotsen en hij heeft ze gezocht in de diepe grotten waar, bij het licht van een enkele flambouw, stalagmieten en stalactieten wonderlijke gestalten een fantastische spookwereld tekenen. De mensheid zoekt bewustwording, en deze bewustwording kan niet anders bestaan dan in verband met het gehele leven. En zo zien we dan in de oude tijd een leerstelling verkondigen door een oude leraar. Het is het moment dat zij die inwijding zoeken tezamen zitten, terwijl achter hen, verborgen door een voorhang, het geheimzinnige beeld van den God troont. Het late licht werpt haast purperen schaduwen. Het is koel, het is rustig. En dan spreekt de stem van de inwijder, van de leraar. Z'n priesterlijk gewaad tekent een enkele gouden lijn in het beeld van duistere en sidderende verwachting. Hier in de hal der goden is rust. Maar geheel de wereld kan niet bestaan wanneer er geen goden zijn, want de goden geven de wereld al wat er noodzakelijk is. Ziet, ik heb U getoond wat deze wereld weet van sterren en van deze aarde, maar zeg mij, indien geen vruchtbaarheid zou zijn, indien er niet de volheid van leven zou zijn waardoor het graan groeit, waardoor de Nijl het land overstroomt en de aarde vruchten draagt, waardoor de mensen opnieuw jong worden en verder kunnen leven, waardoor de wereld volgevoerd is met het werkelijk bestaan. Hoe zou een God kunnen leven, hoe zou een mens zich van de goden bewust kunnen worden? Het leven zelf is de weg die ons voert tot het geheimzinnig rijk. Wanneer ge de weg schrijdt door de hal der goden tot voor de rechteren, en zij stellen U de vragen, wanneer Uw hart wordt gewogen op de schaal, bedenk dan dit: dit alles is geen werkelijkheid, het is steriel, het leeft niet meer, het leven is één voortdurende weg die verder gaat, ver, ver in een oneindigheid, waar de sterren de bloemen der weiden geworden zijn. Maar om het leven te begrijpen moet ge zuiver zijn. En nu zult ge me volgen en ik zal U tonen wat zuiverheid is en wat ge zuiverheid denkt te zijn. En hij gaat ze voor, en daar gaan z'n schaduwen de stoet, door de grote zuilenhal, over de reeds wordende binnenplaats heen in een zijgebouw. En daar staan ze de wonderlijke spiegels en lezen die ook in die tijd soms gebruikt werden. En hij gooit in een spiegel een kleine druppel water en zegt: ziet, in de spiegel is het rein. En hij stelt een licht ervoor, olielampen 4 - 5 - 6 - 7 tot het weerkaatste licht het beeld van een enkele druppel water op de gewitte wand gooit. En in dat schaduwbeeld is geen zuiverheid meer. Het is of de druppel water vol is van kleine bewegende delen, het is alsof ze troebel is geworden. En hij toont ze de schaduw en hij toont ze de werkelijkheid en zegt: ziet, 's mensen ogen schouwen naar de delen der schepping en der werkelijkheid het beeld dat geworpen wordt op de wand van hun voorstellingsvermogen. Uw geest die uittreedt en rijst vangt een beeld op van een oneindigheid, maar de zuiverheid, de reinheid daarvan ziet hij niet. Wie echter schouwt naar diezelfde druppel in de spiegel van het goddelijke, wie ziet hoe de mantel der goden de schepping omsluit, ziet dat ze zuiver is en rein en zonder gelijke, edeler dan iets wat geschapen is. Wanneer ge uitgaat en ge leraart, wanneer Uw geest vlucht uit de benauwing der stof, laat in al dit wat thans deel van U is, leven het bewustzijn: wat wij zien is onzuiver, omdat wijzelve niet zien de waarheid, maar slechts een schaduw. En dan is de les voorbij, men vlecht een paar laatste ranken om een pilaar. En degenen die deze nacht zullen waken om uit te treden zonderen zich af, de anderen stormen naar buiten en nuttigen de maiskoeken en het bier dat reeds op hen wacht. Want zo was het in de oude dagen. Nu spreekt men niet meer van goden, maar nog zoekt de wereld bewustwording, want bewust zijn d.w.z. niet meer kijken naar het uiterlijke, naar de vormen van schijn, maar vinden de waarheid weerspiegeld in het onvoorstelbaar verblindend

beeld van het goddelijke waarin toch de schepping mede bevat is, En wie haar beschouwt begrijpt dat haar vruchtbaarheid slechts dient om het bewustzijn en de bewustwording te bevorderen en geen ander doel heeft; dat het spel van strijd, van lust, van vreugde en leed niets is dan de vruchtbaarheid van een wereld die de geest bereidt voor groter zuiverheid, voor grotere bevassing. En dan kunnen wij misschien sluiten door een paar woorden aan te halen uit deze zelfde school waarvan ik U een klein stukje heb beschreven. Het staat geschreven in de oude boeken en soms ziet men het nog getekend aan een wand.

De rechteren zijn gezeten,
Genade werpt een veer in de schaal,
Maar wie met rein geweten
Kan verstaan der goden taal,
Die rijst tot boven hen gezeten,
Hij recht den rechter altijd weer.
Want één is hij met de kracht der schepping,
Eén met de zon der wereld Heer.

Zetten wij voor "zon" "God", één met God zijn wij. "Der wereld Heer", zodra we geen slaven meer zijn van onszelf. En daarom, zoek bewustwording, wees U van de zuiverheid bewust die de gehele schepping heeft van God uit, en laat U niet verblinden door verschijnselen die de vruchtbaarheid der aarde betekenen en gelijk de mogelijkheid tot bewustwording, wanneer ze soms stotend lijken in Uw ogen.

En hiermede zend ik U huiswaarts, U dankend voor Uw aandacht en wens U een gezegende avond en nacht verder.

Van de band overgenomen en gestencild door J. Rientjes Type- en Copieerinrichting HAVENKADE 60- SCHEVENINGEN Telefoon : 55 41 62
--